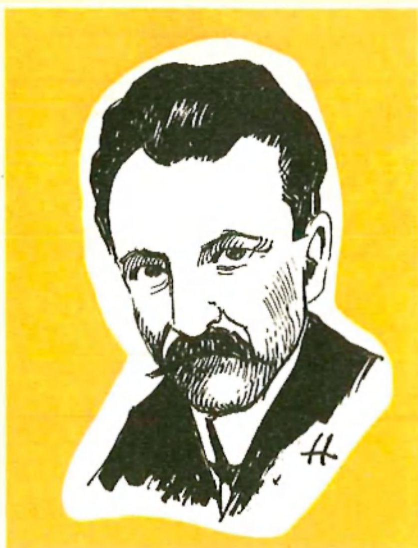

KISDOBOS
A Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja
1972. MÁRCIUS
XXI. ÉVF. 3. SZÁM

Névadónk nyomában

A budapesti, VII. kerületi Hernád utcai iskolát Bokányiról nevezték el. Bokányi Dezső nevét viseli úttörőcsapatunk is, majdnem egy évtizede. Csapatnévadónk életét nálunk a legkisebbek is ismerik. Ez így is van rendjén. Akinek a nevét viseljük, azt jól kell ismernünk. Személye, harcos életútja gyakran szóba kerül a kisdobos-foglalkozásokon.

Bokányi Dezső 1871. február 11-én született. Ősei olasz kőfaragók voltak. A család eredeti neve Bokkani. Szülei Baján, a Harangláb utcában telepedtek le. Rokonságuk ma is ott él. Édesapja fiatalon halt meg, mert elvitte a kőfaragók betegsége, a tüdővész. Fia elhatározta, hogy ő is kőfaragó lesz. Munkája során Pesten bejárt a kőfaragók szakegyletébe. Itt ismerkedett meg a szocialista eszmével, melynek hirdetője s kiemelkedő harcosa lett. Mozgalmas élete volt: 19 éves, kettővel több mint én most, amikor a „Kőfaragó" című lapot szerkeszti. 24 évesen pedig már a Népszava napilap főszerkesztője. Kitűnő szónoknak tartották. Hatalmas tömeg előtt tudott órákon át lankadatlanul beszélni. Pedig akkor a hangerősítőt még ki sem találták!

A Tanácsköztársaság idején munkaügyi népbiztos lett, s a forradalmi kormányzótanács tagja. Katonákat toborzott, és harcolt a Vörös Hadseregben. A Tanácsköztársaság leverése után letartóztatták, 97 napig tartott a tárgyalás, melynek végén súlyos börtönbüntetésre ítélték. Lenin elvtárs kezdeményezésére foglyokat cseréltek. Így kerül a Szovjetunióba. Itt dolgozott, változatlan lendülettel, egészen 1937-ig, haláláig.

Hogy miben lehet a példaképünk? Abban, hogy állandóan képezte magát, mert szerinte az ember soha sem tudhat eleget, s a jó kedélyben, hiszen ez kell a munkához.

Emlékét úgy is ápoljuk, hogy kapcsolatot tartunk hozzátartozóival. A faliújságon feladatok állnak, s köztük található ilyen is: Bajára, a Bokányi rokonságnak üdvözlőlapot küld húsvétra vagy születésnapra, ez meg az az őrs és raj. Emma néninek, Bokányi fogadott lányának hosszú levelet írunk. Ő a Szovjetunióban él és évente hazalátogat. Ilyenkor mi várjuk a reptéren vagy a pályaudvaron. Sokunkat személy szerint ismer, és számon tartja az osztályzatainkat is.

Alkalmanként más „bokányisokat" is meglátogatunk, s ez mindig külön ajándék azoknak, akik a legjobb kisdobos vagy úttörőmunkát végzik. Így például nagyon szívesen készülődünk az Építők Bokányi Munkásőrségéhez. Legutóbb a Winnetou és Olimpia őrssel látogattunk hozzájuk. Nagy sikere volt itt a híradástechnikának. A pajtásoknak nagyon tetszett a tábori telefon. Ezt ki is próbálták. Gerencsér Ági egyből Bokányi akadályversenyt hirdetett. Mindenki kapott egy számot, Ági első kérdése után — mely így hangzott: Fogalmazd meg Bokányi Emma néninek mai látogatásunk lényegét —, mondott egy számot. Akkor az a pajtás folytatta, akié a szám volt... Sorra került mindenki, Juhász Csaba, Szilágyi Évi, Nagy Sanyi, Vizkeleti Zsuzsa és a többiek.

Munkásőr-barátainkon kívül vannak más „bokányis" ismerőseink is, például a Fémmunkás Épületlakatos és Tömegcikkipari Vállalat egyik szocialista brigádja. Most szándékozunk kapcsolatot teremteni a csőgyáriak Bokányi nevét viselő brigádjával. Így nő a mi Bokányi-családunk, s így ápoljuk az emlékét tettekkel is — legalábbis igyekszünk!

Elmondta:

SZAPPANOS RÓZA
a bp-i VII., Wesselényi u. közgazd. szakközépiskola tanulója, a VII., Hernád utcai Bokányi Dezső nevét viselő úttörőcsapat KISZ-es ifjúvezetője.

WAGNER JÁNOS rajza

Kék nefelejcs, — el ne felejtsd!

1. Őrsöddel együtt készülj verssel és virággal a márciusi ünnepekre: 15-re, 21-re és a Nemzetközi Nőnapra!
2. Végy részt a tavaszi akadályversenyen!
3. Ismerd meg a tavaszi erdő, mező titkát! Figyeld meg környékeden melyik fa, bokor vagy virág, mikor kezd el rügyezni! Végezz naponta ilyen megfigyelést!
4. Tartózkodj sokat a szabadban, és tanulj meg legalább két szabadtéri játékot!

BARANYI FERENC

Magyar márciusok

A negyvennyolcas március rügyében
már érlelődött szép korunk gyümölcse,
de féreg fúrt a rügy szívébe mélyen
s termékeny sejtek legjavát megölte.

S új március jött, új, melegsugáros,
piros derűk a fát virulni hívták:
tizenkilencben vérvörös virágot
hajtott a rügy, de orkán tépte szirmát.

Ó fények, fények, rügy- s virágfakasztók,
gyümölcsöt hozni kétszer is mulasztók,
áradjatok, hisz újra március van!

A rügy, a negyvennyolcas rügy virágzott
tizenkilencben vérvörös virágot,
s gyümölcsöt hoz gyümölcshozó korunkban.

Nagyranőtt házak tövében

Falun könnyű az erdő-mező titkait kutatni. De ahol csak kő, fal, bérház akad, meg villamos, busz — ott már nehezebb. Mint például a budapesti VIII., Bacsó Béla utcai iskolában, amely tulajdonképpen nyolc helyen működik, mivel átépítik az anyaépületet. Persze, a nyolc működési hely is ott van a kőrengeteg közepén. A feladat viszont adott: a „titkot" keresni kell!

Jó, jó, de hogyan?

Először is a szülők segítségével. Itt vannak a kötelező iskolai kirándulások, amikor meg lehet tanulni, hogy melyik a tölgyfa, s melyik a szőlő. Aztán van még akadályverseny, és diafilm segítségével némi természetmegismerés. Ez viszont nem elég!

Ez volt a véleménye Jutka néninek (Szeberényi Lajosné) és Irénke néninek (Lellei Jenőné) is. Így történt, hogy egy délután útnak indultak Jutka néni másodikosai a Szabadság-hegyre, annak is a Gyöngyvirág utca 22. számú házába — Irénke néni osztálya pedig a XVI. kerület Rákosszentmihálynak mondott részébe, az Akácfa utca 8. szám alá. Ki busszal, ki fogassal érkezett a kijelölt helyre, vagyis ki-ki saját tanító nénijéhez. Ott aztán a szabadsághegyi s a szentmihályi kertben megismerkedtek a fákkal, bokrokkal, madárkákkal, s tanulmányozhatták kedvükre a hangyák, suszterbogarak és más élőlények életét.

Mindez ősszel történt. A gyerekek megismerték a tanító nénik családját, megtudták, mikor, milyen kertimunkát végeznek, s mennyi érdekes dolog akad egy ilyen kertben. Azóta napirenden van a „tanító nénink kertje" című téma. Lerajzolták, fogalmaztak róla, sőt, a faliújságra is írtak cikket a kirándulásról. Az ott készült fényképek pedig albumokba kerültek.

Amint hallom, tavaszra ismét kirándulnak a Szabadság-hegyre és Szentmihályra. Hiába no, jó dolog ez az erdő-mező titkainak kutatása! Közben az ember sok mást is megismer. Például a tanító néni Burkusnak mondott kutyáját és annak szokásait!

JOÓ KATALIN

Űr Kata jelenti:

Kipróbált recept lekvárfőzéshez és vidám őrsi foglalkozáshoz

Somogy megyében, Felsőmocsoládon a Ligeti Károly úttörőcsapat egyik kisdobos raját Napsugárkáknak hívják. „Ligeti Zsófia néniről neveztük el rajunkat, őt hívták a magyar katonák Napsugárkának" — így mutatkozik be levelében a raj. Most írtak nekem először — de jól is tették! Mert a három őrs — a Lepkék, Mackók, Margaréták — így folytatja a levelet, a bemutatkozást:

„Mi is beneveztünk az „Erdő-mező titkai" akcióba. Különös felszereléssel jöttünk az egyik kisdobos foglalkozásra. Hoztuk az erdőben gyűjtött terméseket, leveleket. Ezenkívül lábast, szitát, tálat, fakanalat, üveget, celofánt. Mindjárt a jelentés után két részre oszlott a raj. A negyedikes fiúk, a Mackók, az erdei termésekből állatkákat készítettek a másodikosokkal, a Margarétákkal együtt.

Mi Lepkék meg lekvárt főztünk a gyűjtött csipkebogyóból. Birsalmával összeforraltuk. Aztán szitán átpasszíroztuk. Ismét feltettük a tűzre, amikor forrni kezdett, hozzáadtuk a kellő mennyiségű cukrot és még 20 percig állandóan keverve tovább főztük. Mindenki keverte egy kicsit. És meg is kóstolta, vagyishogy nyalakodtunk. Forrón üvegbe tettük, celofánnal lekötöttük. A három üveg lekvárt a rajvetélkedő után fogjuk elfogyasztani.

Kedves Űr Kata! Szeretettel meghívunk lekvár-kóstolóra!"

Kedves Napsugárkák! Köszönöm a meghívást, és föltétlenül elmegyek. Addig is a raj vidámsága, kedvessége „receptjét" máris szívből ajánlom minden kedves olvasómnak!

Nem akarok dicsekedni

de meghívást és némi szemrehányást kaptam még a saját őrsömtől is. (Ha valaki nem tudná, a hidasi általános iskola harmadikos kisdobosai a Tündér őrs tiszteletbeli tagjává választottak.) Ezt írják:

„Nem akarunk mi dicsekedni, de ha őrsünk tagja vagy, úgy illik, hogy tudassunk mindenről. De azért jó lenne, ha meg is látogatnál minket. Van aki azt mondja, ezt nem teheted, mert más gyerekek is hívnak, és annyi helyre nem utazgathatsz. Hát ez baj! Írd meg azért légy szíves, nem látogatnál-e meg minket mégis?

Kinn jártunk az erdőben. Sok mindent láttunk és gyűjtöttünk. Kár, hogy a Huszárok (a fiú őrs) mentek elöl, mert ha láttak valamit, üvöltöztek örömükben, s mire mi odaértünk, az már elfutott. Pl. két fácán. De azért két őzikét mi is láttunk.

Be szeretnénk hozni az osztályba az erdőt. No nem a fákat, csak mohát, páfrányt, ilyesmit. Élő sarkot készítünk. Két szép lepréselt levelet neked is küldünk. Tudjuk, hogy a pesti parkokban is van ilyen, csak lásd, hogy rád gondoltunk.

Az egészségőröknek is van munkájuk bőven, a fogászati hónappal kapcsolatban különösen. Pontosan kell ellenőrizniök mindent, hogy tényeket igazoljanak aláírásukkal.

Gyűjtjük a vasat, hogy legyen pénzünk a pesti kiránduláshoz. A Huszárok nagyon ügyesek és szorgalmasak, lesz vagy 20 mázsa a vas."

Folytathatnám még a levelet, szívesen is tenném. Ugyanis nagyon büszke vagyok az őrsömre! Azt hiszem a próbázással nem lesz itt hiba, megszerzi, megérdemli mindenki a második csillagot.

A levelet így fejezi be az én őrsöm: „Nagyon nagy öröm az, ha tőled levelet kapunk, vagy olvasunk a Kisdobosban. Örömünkben összehívjuk ilyenkor az őrsöt." Ha a többi kedves olvasómnál is hasonló a helyzet, akkor rengeteget fogok írni még életemben; nagyon szeretek örömet szerezni ugyanis!

Űr Kata

BÖSZÖRMÉNYI ILONA:

Szélgyerek

Hegysüvegből útrakelek,
Mérföldeket szaladok,
Körbe-körbe karikába
Beutazom a napot.

A patakok habruháját
Összevissza fodrozom,
Hintáztatom a drótokat
Fenn, a villanyoszlopon.

Bebújok a kéménylyukba
Széltilinkón fütyülök,
Fehér hajó vitorláján
Forgó táncra perdülök.

Felrepítem a sok sárkányt
kergetem a levelet.
Szétfújom a köd uszályát
Elűzöm a felleget.

Szőke copfot, barna copfot
Ide-oda lengetek.
Én vagyok a nótás, füttyös
Haszontalan szélgyerek.

BARS SÁRI:

Március 8.

Rátok gondolok én
E tavaszi napon
Édesanyám, néném,
Húgom, nőrokonom.
Tanár néni és ti
Lányok az osztályban,
Doktornő, kihez a
Rendelőbe jártam.
S aki búzamezőn
Kévéért hajladoz,
S akit gyárban érnek
Virradó hajnalok,
Aki hivatalban
Írógépen kopog,
Kiknek forró szíve
A békéért dobog,
Sok kedves, dolgos nő,
Rokon, és nem-rokon
Itt a mi hazánkban
S távoli tájakon,
Tirátok gondolok
A mai Nőnapon.
Nélkületek szegény
Volna ez a világ —
Bókolva köszöntsön
Ibolya, hóvirág.

AZ ELSŐ SZÁL HÓVIRÁG

MARÉK VERONIKA
tréfája

SIMON LAJOS:

Úgy futnak

Úgy futnak a napok,
akár a folyóvíz,
cirógató széltől
majd elfogy a hó is.

Én meg mire a nap
fényes záport hint rám,
Édesanyám, lelkem,
kinövöm a csizmám.

FRIDECZKY FRIGYES:

Március

Esteledik, csendre csend ül,
dorombol a dombok bokra,
havat hízik kövér felhő
s fontolgatja, hogy leszórja.

Álmos halmok nyújtózkodnak,
csitri csermelyek csevegnek,
hóbundában hóvirágok
holtsápadtan szenderegnek.

Barnabőrű barka kölykök
álmukban már kipattannak
s bolyhos bundát kínálgatnak
a didergő hegyoldalnak.

Harkály harsány sorozattal
riasztja a szendergőket,
homlokot ráncoló tócsák
tükröt tartanak fenyőknek.

Csupasz fák közt szerény
ösvény,
felkelő Hold cirmosítja,
az éjszaka fehér sátrát
alvó hegyekre borítja.

Tar fejüket takargatják
feketéllő szalmakazlak,
ragaszkodó sárban toccsan
félénk lépte a tavasznak.

BÁLINT ÁGNES:

GAÁL ÉVA rajza

Sok-sok virág

— Gyerekek! — szólt Janka néni, a IV/b. osztály kedves, ezüstösen őszhajú tanító nénije —, most mindenki írja le, mit figyelt meg mostanában a természetben. Miről lehet észrevenni, hogy tavaszodik?

Némi sugdolódzás, mocorgás után szürke ujj emelkedett a magasba. Látszott ezen az ujjon, hogy sokat turkálnak vele a földben, sok kő, tégladarabka, gyalulatlan léc horzsolja a bőrét, s teszi reszelőssé, dörzspapírhoz hasonlóvá.

— Tessék, Gábor? — mosolygott Janka néni. A szürke ujj tulajdonosa felállt, és egyik lábáról a másikra nehezedve megkérdezte, hogy vajon a kert az természet-e?

— Természet — nyugtatta meg Janka néni. — Növények vannak benne, reggelente harmat száll a fűre, ha meg süt a nap, különféle rovarok szálldosnak a virágok között. A kert — egy darabka természet.

Gábor megnyugodva leült, és írni kezdett. Szorgalmasan írt, fel sem nézve füzetéből:

„Mikor már jó melegen süt a nap, és reggelre nem fagy be a tyúkok itatójába a víz, akkor apukám kis trágyadombja mellett, ami ott van hátul a kertben, elkezd hasadozni a föld. Vagyis repedezni. Először nem látni semmit, de egy vagy két nap múlva már látni egy orrot. Három-négy nap múlva már egy egész fejet látni. Azután egy nyakat is, ami egészen ráncos. És amikor a teknősöm, a Tóbi, annyira kimászik a földből, hogy már a farkát is látni lehet, akkor apukám azt mondja: „Ki lehet hozni a muskátlikat a teraszra, mert már igazán itt a tavasz."

Nem mindenki írt olyan önfeledten, mint Gábor; volt, aki megbeszélte a szomszédjával, hogy mit írjon, mások az előttük ülők füzetébe leskelődtek, az óra végére azonban mindenki elkészült a feladattal.

Csengetés után Gábor két utcabéli fiúval indult hazafelé, és három lánnyal, akik még náluk is messzebb laktak.

— Te miről írtál, Gábor? — kíváncsiskodtak a lányok.

— Én arról, hogy a teknősöm először csak az orrát dugja ki, azután...

— A teknősödről írtál?

— Arról. Mert ősszel mindig beássa magát a trágyadomb mellett a földbe, mert ott melegebb van, és tavasszal...

— Bruhhahaha — tört ki a kacagás mind a három lányból egyszerre. A fiúk is kuncogtak. Gábor csodálkozva nézett hol az egyikre, hol a másikra.

— Most mit nevettek? Buta libák!

— Buta vagy te! — nyelvelt vissza az egyik lány, aki félfejjel

Kis idő elteltével a gróf ezt írta a cárnak:

„Felséges uram! Mit tettem én, milyen bűnt követtem el? Elvesztettem a gazdaságomat, s felséged megjutalmazott vele egy katonát."

A cár rájött, hogy a katona őt lóvá tette, s az írással nem az öreg nyerget, hanem egy ilyen nevű birtokot adományozott neki.

Sokáig gondolkodott a cár s végül így határozott: rendez egy nagy bált, sok vendéget hív össze, közöttük a ravasz katonát is, itt elveszi tőle az írást, majd visszaadja a grófnak a birtokát.

A bálon azt a szabályt vezették be: aki a szomszédjával koccint, egyet a homlokára kell csapnia a kanállal, s ha valakinek a cárral kell koccintania, annak el kell búcsúznia a birtokaitól.

A szolgák úgy ültették asztalhoz a vendégeket, hogy a katonának kellett a cárral koccintania, s ez azt jelentette, hogy elveszti a birtokát. A katona ravaszsághoz folyamodott. Egy történet elmeséléséhez fogott, amely mintha vele fordult volna elő:

— Egyszer édesapámmal a malomba utaztam, de utunkat egy nagy víz állta el, amelyen sehogyan sem tudtunk átkelni. Ha keresztülhajtunk rajta, oda lesznek lovaink; ha megkerüljük a vizet, kétszer akkora utat kell megtennünk. Nos, hát mit kellett tennem? Átgázolni a vízen és tönkretenni a lovakat, vagy kikerülni a vizet és kétszeresre nyújtani az utat? — kérdezte a katona.

Mindenki azt válaszolta, hogy jobb kerülővel menni, ha így hosszabb is az út, mint tönkretenni a lovakat. A cár is helyeselte, hogy jobb a hosszabb utat választani.

— Nos, ha jobb a vizet megkerülni, akkor most is jobb lesz, ha a cárt megkerülöm. Ki is kerülte a cárt és másvalakivel koccintott és annak a homlokára csapott.

Így tette lóvá a katona a cárt és a bálon levő urakat.

„A rab írót diadallal hozta át
a töméntelen sokaság Pestre."
(Petőfi naplójából, 1848.
március 15.)

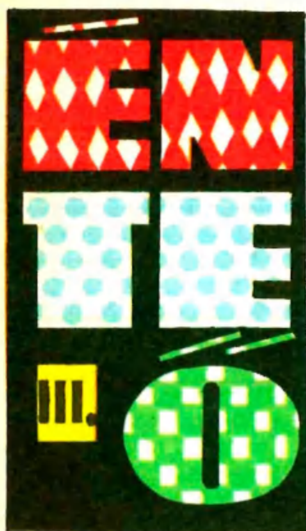
Ki volt a rab író?

„Magyarországot a poklok kapui
sem fogják megdönteni!"

Ki mondta ezt?

Írta: VARGA KATALIN
Rajzolta: GÖRÖG JÚLIA

1. AZ IDŐK HÁZA

Fúrfarag bevezette az ikreket a varázsházba. — O, hiszen itt csak tükrök vannak — néztek körül csalódottan.

— Ha ügyesek lesztek, meglesz minden kényelmetek.

— Mit kell tennünk? — kérdezte Pitt.

— Én például most leülök — folytatta Fúrfarag. Abban a pillanatban alatta termett egy szék.

— Értem! — kiáltott Pitt. — Én is leülök. — Pitt alatt is ott termett a szék.

— Én is! — mondta Patt. A varázslat nem sikerült, vagyis Patt nem kapott széket.

— Egyszerű a magyarázat — hunyorgott a mester. — Nem mondtad ki az igét.

Patt bólintott. — Én is leülök, és meg is ebédelek.

Ahogy az „ebédelek" szót kimondta, ott termett előttük egy pompásan megterített asztal. Jóízűen megették a levest, főzeléket, húst. Pitt ezután a torta után nyúlt: — Ebből a finom tortából még nem ettem...

A torta szempillantás alatt eltűnt az asztalról. — Miért tűnt el?

— Mert múlt időben beszéltél — felelte Fúrfarag. — Mondtam, hogy az Idők Háza varázsház. Ne búsulj! Visszaszerezheted a tortát, ha most már jövő időben mondod ki az előbbi mondatot.

— Ebből a finom tortából most enni fogok — mondta Pitt.

A torta ismét a régi helyén állt. Patt elgondolkozva bámulta.

— Az Idők Háza arra is választ tud adni, hogy hová tűnt el Dóró, Dinó ikertestvére?

— Természetesen — hangzott a felelet. — Bármit megtudhattok múltról, jelenről, jövőről, de ami ezen a házon kívül történik, azt csupán a tükörfalon át láthatjátok. — Azzal odavezette őket a falhoz. — A tükör alján három egyforma gombot találtok:

●	●	●
VOLT	VAN	LESZ

— Ha sorba lenyomjátok a gombokat, látjátok mi történik a tükörfalon túl Szerkentyű szigetén, mi történt veletek a múltban még otthon, és mi fog veletek történni Dóró keresése közben.

VAN

2. Mi történik most Szerkentyű szigetén?

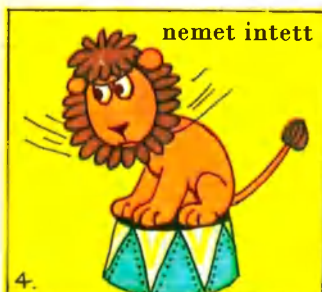
VOLT

3. Mit láttak a múltból a tükörfalon át?

LESZ

4. Mi lesz? – kép a jövőből – Mit mutat a tükörfal?

Írd le a történetet jövő idejű igékkel.

— Miféle sziget ez? — kérdi Pitt.

— Elefánt sziget, itt van a közelben — hangzott a felelet.

— Semmi kedvem odautazni — sóhajt Pitt.

— És Dóró? Meg kell őt mentenünk — mondja Patt.

Kopogtattak. A kenguru-postás lépett be.

— Távirat! — nyújtott át egy kissé viharvert papírlapot Fúrfaragnak. — Sajnos a küldönc a tengerbe beleejtette és leáztak róla az igeragok.

— Semmit sem értek — mondta Pitt.

— Ha a hiányzó ragokat kitaláljátok, megértitek — mondta Fúrfarag. — Vagyis utazunk a főnevek szigetére, Palintára.

— A főneveknek is van szigete?

— Természetesen. Amint az alapítólevélből is kiderült.

— És ki az a Kalamona?

— Bergengócia legravaszabb rablója. Bármilyen állat alakját fel tudja venni, ezért igen nehéz őt elcsípni. Induljunk hát.

Azzal kivezette őket a tengerpartra. — Íme a hidroplánom! Beszállás!

5. TÁVIRAT

ITT ÜL.. PALINTA
SZIGETÉN STOP
KALAMONA FOGLYA
VAGY.. STOP HOLNAP
INDUL... TOVÁBB
STOP SZABADIT.....
KI STOP PALINTÁN
KERES.....PISKÓTÁT
STOP
Dóró

6. HAZUDÓS VERS

Hallottam, hogy decemberre
meg fog érni a barack,
s ültek majd a fehér hóban
a költöző madarak.

Júliusban én is látom
a hókucsmás házakat;
fütyült a nap sugarával
befűtta az utakat.

A versben nemcsak a főnevek és ragjaik vannak felcserélve, hanem az igeidők is. Ezen kívül hiányzik belőle egy szó. Cseréld át a szavakat úgy, hogy a vers értelmes legyen, s akkor a hiányzó szót is kitalálod.

7. KÉPREJTVÉNY

Ennek a tárgynak a nevéből igét lehet képezni. Tedd múlt idő, többesszám harmadik személybe. Az így kapott ige decemberi megfejtésünkhöz szükséges.

Beküldendő: a 4. vagy 6. fogalmazása. A táviratból (5.) csak a hiányzó igeragok.

Decemberi megfejtésünkhöz tedd félre a 7. képrejtvény megfejtését.

Februári megfejtések: 1: A—2, B—1, C—4, D—3. 5: hoz, kihúz, bedob, olt, kivesz, leszed. 6: beszél-hallgat, altat-ébreszt, nevet-zokog. 2: aludt. 7: született.

FOLYTATÁSA ÁPRILISBAN

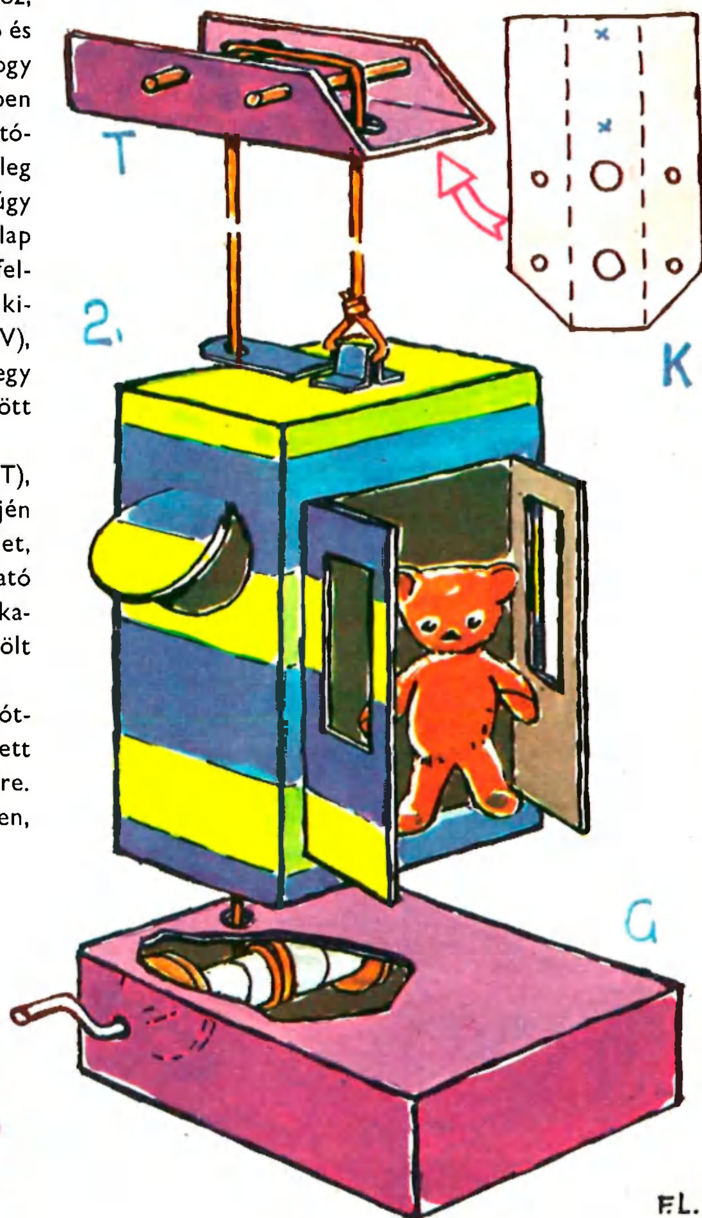
A Játszópajtás MUNKATÁRSA üzeni:

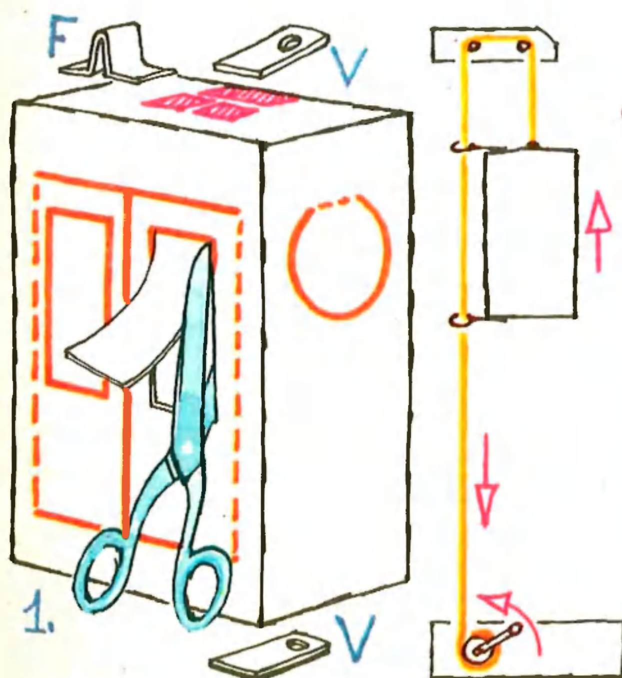
Készítsetek minibabáitok és mini-állataitok részére liftet, amelyen a földszintről — a padlóról — a „felhőkarcoló" könyvespolc vagy szekrény bármelyik „emeletére" feljuthatnak. A lift maga egy közepes nagyságú kartondoboz, rajzunkon a CORVITAL nevű szőlőcukor doboza. Alsó és felső nyitható részeit ragasztóval rögzítsétek, nehogy üzemi baleset történhessen, vagyis a babák menetközben alul kipottyanjanak. Ezután filctollal rajzoljátok elő az ajtószárnyak helyét (1. ábrán piros vonal mutatja), esetleg egyik vagy mindkét oldalán ablak helyét, s vágjátok úgy ki, hogy azok nyithatók-csukhatók legyenek. A felső lap közepére ragasszatok tartófület (F), amelyhez majd a felvonókötelet kötitek. A felső és alsó lapra hátrafelé kinyúló, átlyukasztott kartoncsíkocskákat ragasszatok (V), ezek vezetik majd egyenes pályán a liftet. Kell még egy felső tartó (2. ábrán T), és egy gépház (G), amelyek között közlekedik a lift.

A kötéltartó vagy egy két ponton átfúrt lécdarab (T), amelyet néhány nehezebb könyvvel a szekrény tetején leszorítotok — s a lyukakon vezetitek át a liftkötelet, vagyis egy hosszú, erős fonalat — vagy a rajzunkon látható formájú kartondarab (K), amelyet meghajlítotok, hurkapálca kötélvezetőkkel láttok el, s a kis X-ekkel jelölt pontokon a szekrény tetejére rajzszögeztek.

A gépház (G) lapos doboz, amelybe fogantyús dróttengelyt helyeztek el, rajta parafadugókból összetett hengerrel, amely alkalmas a felvonókötél feltekerésére. A gépház a padlóra kerül: hengerén annyi fonal legyen, amilyen magas a „felhőkarcoló". A fonalat vezessétek át alulról felfelé a vezetők lyukacskáin, a tartón, s végét kössétek az F fülbe. A lift indulhat is!

FERKAI LORÁNT

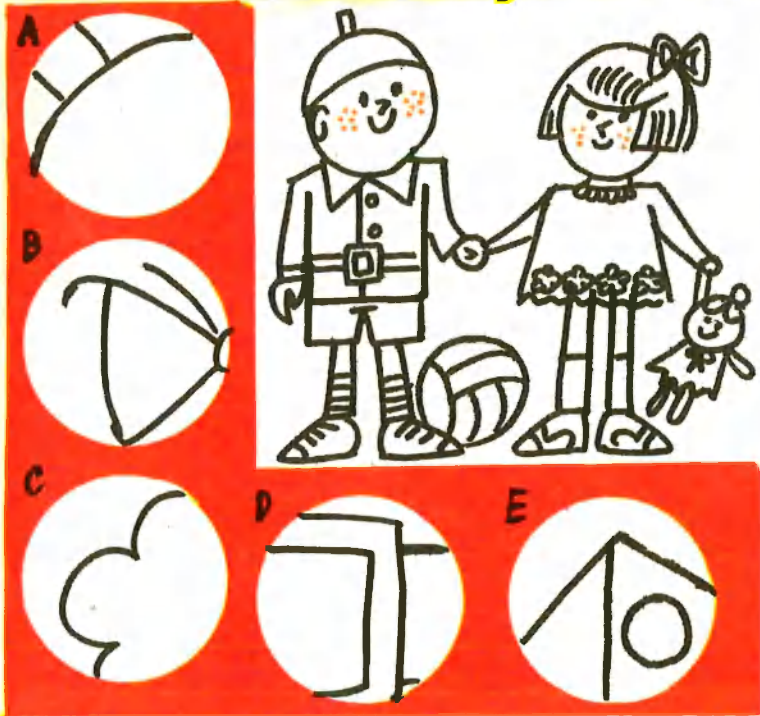

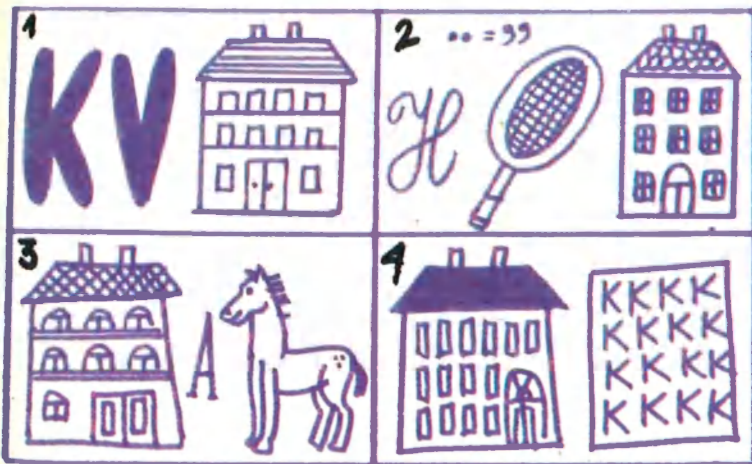
Válaszok a Játszópajtás kérdéseire:

1. Petőfi Sándor, 1848. március 15-én délután a Nemzeti Múzeum lépcsőjén elszavalja a Nemzeti Dalt
2. Táncsics Mihály
3. Kossuth Lajos. A kép: toborzóbeszédet mond Szegeden. (Mindhárom kép korabeli rajz alapján készült.)

MÁRCIUSI FEJTÖRŐ

NAGYÍTÁS: A két gyerek rajzán egyes részleteket a körökben felnagyítottunk. Melyek ezek?

KÉPREJTVÉNYEK

TALÁLD KI: Írjátok be a rajzocskák jelentését a megfelelő sorokba. A maganhangzókat előre beírtuk.

Megfejtési határidő március 20.

A megfejtéseket küldjétek erre a címre: Kisdobos szerkesztősége, Budapest 8. postafiók 57.

A jobb felső sarokban látható színes háromszöget vágjátok le és ragasszátok rá a megfejtést tartalmazó levelezőlapra. Aki mind a három rejtvényt jól megfejtette és megírta a címét, osztályát, az képeslapot kap. A kisdobosok 6, az úttörők 12 levelezőlap beküldése után kapnak könyvjutalmat. Arra kérünk benneteket, a rejtvényeket ne vágjátok ki a lapból, hanem írjátok vagy rajzoljátok le.

A februári rejtvények helyes megfejtése:

Utónevek: Endre, Ferenc, Árpád, Zoltán, Mihály, Pál, Júlia, Sándor, János, Dávid, Lajos, Jenő, László, Tamás, Antal. **Szólásmondások:** 1. Földbe gyökerezik a lába, 2. Nyakába szedi a lábát, 3. Átlát a szitán, 4. Elveszti a fejét, 5. Őrzi az ágyat. **Ülő-rejtvény:** 1. Hegedül, 2. Fésül, 3. Eldül, 4. Derűl.

KISDOBOS
Szerkesztő: KELEMEN SÁNDOR
Szerkesztőség: Budapest VII., Dohány utca 40. Telefon: 421-392.
Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Tóth László.
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára.
Előfizetési díj: negyedévre 9,— Ft, félévre 18,— Ft, egész évre 36,— Ft.
72.0084 — Kossuth Nyomda, Budapest. A címlap SZŐNYI GYULA munkája
INDEX: 25.442

Ára: 3,—

Csak azért is silécen!!!

ANTONI ROZÁLIA rajza

